

Πάγκαλος...

**...Ο καταραμένος Σίσυφος
της ελληνικής πολιτικής ζωής.**

"Μαζί τα φάγαμε" και ... "Μαζί θα ζήσουμε".

Μας "αποκάλυψε" και ...θα τον "αποκαλύψουμε".

Μελετώντας κάποιος την κατ' εξακολούθηση προκλητική συμπεριφορά του Πάγκαλου, αν μη τι άλλο θα απορέσει με τα "ευρήματα" της μελέτης του. Για τον νεοταξίτη μπιλντεμπεργκιανό Πάγκαλο είναι τουλάχιστον παράλογο ν' αποκαλεί φοιτητές του "κώλου" τους φοιτητές του LSE. Για έναν πολιτικό, ο οποίος εκλέγεται από τις ψήφους των πολιτών, είναι τουλάχιστον παράλογο να τους αποκαλεί δημοσίως "ζώα". Για έναν "σοσιαλιστή", ο οποίος έφαγε γλυκό ψωμάκι, διορίζοντας οπαδούς του στο δημόσιο, είναι τουλάχιστον παράλογο να τους αποκαλεί άχρηστους. Για έναν γιο και εγγονό στρατιωτικών —ο οποίος δηλώνει μάλιστα περήφανος γι' αυτούς— είναι τουλάχιστον παράλογο να χαρακτηρίζει τους στρατιωτικούς "αντιπαραγωγικούς". Για έναν πατέρα μιας δημοσίου υπαλλήλου είναι τουλάχιστον παράλογο να ισχυρίζεται ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι κοπρίτες. Τέλος, για έναν άνθρωπο, ο οποίος ψήφισε υπέρ του ΔΝΤ και θα έπρεπε να "γλύφει" έναν εξοργισμένο λαό, είναι τουλάχιστον παράλογο να βγαίνει και να τον προκαλεί, λέγοντας το περίφημο ... "μαζί τα φάγαμε".

Όλα αυτά δεν είναι απλά περιέργα και παράλογα, αλλά αυτοκτονικά. Τι συμβαίνει λοιπόν με τον Πάγκαλο; Γιατί έχει αυτές τις τάσεις αυτοχειρίας; Θεωρητικά, για κάποιον "φυλλιασμένο", αυτό θα μπορούσε να είναι ο ρόλος που έχει αναλάβει ως αντιπρόεδρος της κυβέρνησης των δωσίλογων του ΔΝΤ. Τραβάει πάνω του το μίσος, αλλά και την προσοχή της κοινωνίας, για να προστατεύσει τον προδότη, ο οποίος παριστάνει τον Πρωθυπουργό. Αποπροσανατολίζει την κοινωνία εκείνος ο ισχυρός παράγοντας της προδοτικής κυβέρνησης, ο οποίος δεν έχει μεγάλο κόστος αν φορτωθεί το μίσος της. Αυτό έχει τη λογική του. Ένας εγγονός δωσίλογου, όπως είναι

για παράδειγμα ο Πάγκαλος, δεν έχει πρόβλημα να φορτωθεί ένα τέτοιο μίσος. Άλλωστε, με το μίσος των Ελλήνων ζει ο Πάγκαλος από τότε που υπάρχει και άρα δεν του κοστίζει ιδιαίτερα μια έξαρση του μίσους αυτού. Όμως, ακόμα κι αυτό δεν είναι αρκετό, για να εξηγήσει τα συμβαίνοντα. Ναι μεν τα δικαιολογεί, αλλά δεν τα εξηγεί.

Η συμπεριφορά του Πάγκαλου έχει προ πολλού ξεφύγει από τα όρια των πολιτικών "ελιγμών". Η εξήγηση για τη συμπεριφορά του χρίζει ψυχιατρικής ερμηνείας, η οποία ξεφεύγει από τα πλαίσια της πολιτικής. Ξεφεύγει από τα πλαίσια που ορίζουν οι πολιτικοί χειρισμοί. Κάτι παράξενο συμβαίνει με τον ίδιο τον Πάγκαλο ως άνθρωπο και απλά αυτό το παράξενο "προβάλλεται" στην πολιτική του λειτουργία. Αυτά, τα οποία λέει, ναι μεν δικαιολογούνται από έναν κρυφό "κασκαντερικό" πολιτικό ρόλο, αλλά δεν εξηγούνται για την "ποιότητά" τους.

Το συμπέρασμα από αυτά, τα οποία βλέπουμε, είναι πολύ περίεργο. Ο Πάγκαλος δεν λέει απλά τα όσα λέει ...Ο Πάγκαλος δείχνει πως τα πιστεύει αυτά τα οποία λέει. Όχι μόνον τα πιστεύει, αλλά και χαίρεται όταν τα λέει. Είναι προφανές ότι αντλεί ηδονή, όταν για τον οποιονδήποτε λόγο καταφέρνει και στεναχωρεί τους Έλληνες. Θολώνει το βλέμμα του από την ηδονή, όταν βρίζει απροκάλυπτα τον κόσμο. Μισεί ακόμα και τους δικούς του οπαδούς. Αυτό το φαινόμενο δεν εξηγείται με όρους πολιτικού παιχνιδιού ...Υπαρξιακό είναι το ζήτημα του Πάγκαλου και όχι πολιτικό.

Το τι κρύβει ένας άνθρωπος μέσα του μπορεί να το καταλάβεις, βλέποντας μόνον από τα μικρά "παραθυράκια", τα οποία στιγμιαία και βέβαια άθελά του αφήνει "ανοικτά". Τι έχουμε διαπιστώσει εμείς, παρακολουθώντας τον Πάγκαλο; Ο Πάγκαλος αυτήν τη στιγμή ζει με τα κόμπλεξ ενός ανάπηρου, ο οποίος δεν έχει συμφιλιωθεί με την κατάστασή του κι αναζητά υπεύθυνους να τη "χρεώσει". Έχει αναπτύξει την αρνητική ψυχολογία ενός βαριά ανάπηρου ανθρώπου, ο οποίος προσπαθεί μόνιμως να πληγώσει αυτόν, που θεωρεί υπεύθυνο για την αναπηρία του.

Στην περίπτωση του Πάγκαλου —για λόγους που θα δούμε παρακάτω— αυτός ο "υπεύθυνος" είναι ο κόσμος. Θέλοντας να αποποιηθεί τις δικές του ευθύνες για το δικό του πρόβλημα, τις "μετακινεί" στον μοναδικό παράγοντα που δεν μπορεί ν' αρνηθεί το αυθαίρετο "φορτίο" και άρα στον κόσμο. Για τον Πάγκαλο ο κόσμος είναι ο κύριος υπεύθυνος για το δικό του χάλι ...Ο κόσμος, ο οποίος τον "παρέσυρε" στο σημείο αυτό ...Ο κόσμος, ο οποίος δεν τον "άφησε" να κάνει πραγματικότητα τα "οράματά" του ...Ο κόσμος, ο οποίος δεν τον "ξύπνησε" όταν αυτός "κοιμόταν" ...Ο κόσμος, ο οποίος δεν πήρε από μπροστά του το "πίατο" όταν καταβρόχθιζε ...Ο κόσμος, ο οποίος δεν τον "στήριξε" όταν αυτός διεκδικούσε ...Ο κόσμος, ο οποίος δεν ήταν αρκετά έξυπνος, για να τον "αποθεώσει".

Το αποτέλεσμα αυτών των "λαθών" του κόσμου είναι να φτάσει ο Πάγκαλος στη δύση της ζωής του, χωρίς να έχει κάνει αυτά τα οποία θα ήθελε να κάνει και χωρίς να υπάρχει προοπτική να τα κάνει. Γι' αυτόν τον λόγο μισεί τον υγιή κόσμο, τη στιγμή που ο ίδιος μπαίνει στην τελική φάση της ζωής του παντελώς ανέτοιμος ψυχολογικά και υπό καθεστώς απόλυτης σωματικής αδυναμίας. Μπαίνει σε μια δύσκολη φάση της ζωής του με κακή φυσική κατάσταση, η οποία εκτός όλων των άλλων τον φέρνει αντιμέτωπο με την αγωνία του θανάτου. Μια αγωνία, την

οποία την καθιστά ανυπόφορη μια υγεία —η οποία βρίσκεται σε άθλια κατάσταση— ...μια προσφερόμενη εύκολη επιβίωση —λόγω διαθέσιμου προσωπικού πλούτου και μέσων— ...και μια νεαρή σύζυγος.

Με λίγα λόγια... για τον Πάγκαλο όλα είναι ευνοϊκά για μια μακροχρόνια, πλούσια και ποιοτική ζωή, αλλά —δυστυχώς γι' αυτόν— δεν υπάρχει περιθώριο ζωής. Είναι σαν να βρίσκεσαι στο μέσον της ερήμου με το καλύτερο αυτοκίνητο στον κόσμο, αλλά δυστυχώς χωρίς καθόλου βενζίνη. Αυτή η αντίθεση μεταξύ δεδομένων και προοπτικών είναι, που επηρεάζει τη συμπεριφορά του. Δεν μπορεί να κατηγορήσει τον υπερεκτιμημένο εαυτό του ή το πανάκριβο αυτοκίνητό του και κατηγορεί την έρημο. Μισεί τον κόσμο, ο οποίος χωρίς πλούτο και μέσα ζει και θα ζει καλύτερα από τον ίδιο, ο οποίος με κόπο απέκτησε αυτά τα δεδομένα.

Από πού καταλήξαμε στο συμπέρασμα αυτό; Από ένα άσχετο γεγονός, το οποίο αφορούσε ένα άσχετο πρόσωπο. Από την αντίδρασή του σε μια απάντηση, που έδωσε πρόσφατα η ΝΔ στον Μητσοτάκη. Εκείνη η απάντηση στον μεταξύ τους "διάλογο" τελείωνε με τη φράση ..."Καληνύχτα κύριε Μητσοτάκη". Για κάποιον λόγο εκείνη η φράση ερέθισε απίστευτα και αφύσικα τον Πάγκαλο. Αυτό το "Καληνύχτα" το εξέλαβε ο Πάγκαλος σχεδόν ως προσωπική πρόκληση. Ως πρόκληση νεαρών ανθρώπων απέναντι σε ανθρώπους, οι οποίοι βρίσκονται κοντά στο τέλος των ζωών τους. Τότε είδαμε το Έρεβος μέσα στα μάτια του. Είδαμε το μίσος του για τους ανθρώπους ...Τους νέους ανθρώπους, οι οποίοι έχουν μπροστά τους άφθονη ζωή να ζήσουν. Προφανώς μπήκε στη θέση του Μητσοτάκη και πιθανότατα να φαντάστηκε νεαρούς πασόκους πολιτικούς να του λένε "καληνύχτα". Φαντάστηκε νεαρούς "μνηστήρες" της γυναίκας του να του λένε "καληνύχτα". Ως εκ τούτου και παρόλο που αντιπαθεί τον Μητσοτάκη, ταυτίστηκε μ' αυτόν ...και αυτό είναι ενδεικτικό του τι αισθάνεται.

Εκείνο το βλέμμα για εμάς φτάνει, για να εξηγηθεί η σημερινή συμπεριφορά του. Στην πραγματικότητα εξηγεί το σημερινό του πρόβλημα. Το πρόβλημα λοιπόν του Πάγκαλου είναι ότι μέσα στο σχετικά "φρέσκο" μυαλό του δεν ταιριάζει αυτό, το οποίο νομίζει ο ίδιος για τον εαυτό του, με αυτό που βλέπει στον καθρέπτη. Ο Πάγκαλος είναι ένας αρκετά έξυπνος άνθρωπος, ο οποίος όχι απλά έχει τη θέληση και τη δίψα για να ζήσει, αλλά εξακολουθεί ακόμα και σήμερα να θρέφει φιλοδοξίες. Αυτός όμως ο πνευματικά αειθαλής "Πάγκαλος" είναι εγκλωβισμένος σε ένα γερασμένο σωματικό "σκάφος", το οποίο είναι ένα πραγματικό "ναυάγιο". Ένα σωματικό "σκάφος", το οποίο δεν του επιτρέπει να επιτελέσει κανένα από τα καθήκοντα, που έχει αναλάβει στην πραγματική του ζωή.

Τώρα καλείται να πληρώσει τα σφάλματα της νιότης των καταχρήσεων ...και κυρίως τη βουλιμία του. Να πληρώσει το ένα από τα θανάσιμα αμαρτήματα που είδαμε στο Seven. Στην πραγματικότητα ο Πάγκαλος με αυτήν του την κατάχρηση έχει καταστήσει τον εαυτό του "ανάπηρο". Με την κατάχρησή του έχει μετατρέψει τον εαυτό του από άνθρωπο σε ομιλούσα ανθρώπινη κεφαλή. Όσο ήταν νέος, το πάχος του τον καθιστούσε χοντρό. Τώρα, που γέρασε, το ίδιο αυτό πάχος τον καθιστά πρακτικά ανάπηρο. Το πάχος του είναι μια βαριάς μορφής αναπηρία. Μια μη αναστρέψιμη —λόγω ηλικίας— αναπηρία, η οποία δεν του επιτρέπει να ζήσει

ως άνθρωπος, δεν του επιτρέπει να εκτελέσει τα συζυγικά του καθήκοντα, δεν του επιτρέπει να εκτελέσει τα πατρικά του καθήκοντα.

Σ' ό,τι αφορά το πρώτο, τα πράγματα είναι πολύ απλά. Ο Πάγκαλος έχει μια πολύ βασανιστική καθημερινότητα. Μια καθημερινότητα τόσο δύσκολη, η οποία συγκρίνεται μόνον με αυτήν ενός πραγματικά ανάπηρου ανθρώπου. Ό,τι για έναν υγιή άνθρωπο είναι "παιχνιδάκι", για τον Πάγκαλο είναι μια εξοντωτική διαδικασία. Μισή ώρα μανούβρες πρέπει να κάνει, για να ξαπλώσει στο κρεβάτι του και μία ώρα χρειάζεται, για να σηκωθεί απ' αυτό. Για να ντυθεί μόνος του, θέλει ένα ολόκληρο πρωινό. Μυστήριο αποτελεί το πώς φοράει τις κάλτσες του. Παπούτσια, για να φορέσει, θα πρέπει να ψηλαφίζει τον χώρο με τα πόδια, εφόσον σε μια ακτίνα δύο μέτρων γύρω από το σώμα του δεν μπορεί να δει τι συμβαίνει. Στα τυφλά περπατάει ...Με όρους στατικής και τεχνικής μηχανικής. Με μικρά βήματα, για να ελέγχει το κέντρο βάρους του. Με τεντωμένα τα πόδια, για να μεταφέρει το τεράστιο βάρος του στα άκαμπτα οστά και όχι στους καχεκτικούς του μύες ...Ο γίγαντας της LEGO. Αν πέσει, τελείωσε. Θα πρέπει να τον σηκώσουν άλλοι. Ένα αβοήθητο μαλάκιο, το οποίο θα κοιτάει το ταβάνι, μέχρι να το σηκώσουν.

Τα ανάλογα τραγικά αφορούν και τους ρόλους, τους οποίους καλείται να παίξει. Ο φιλόδοξος Πάγκαλος έχει μια εξαιρετικά —σε σχέση με τον ίδιο— νεαρή σύζυγο. Με την ευφυΐα του και με την ευφράδεια λόγου, που τον διακρίνει, μπορεί να της εξηγήσει με τον πιο γλαφυρό τρόπο τη χαρά του έρωτα, αλλά δεν μπορεί να της τη δώσει. Σκληρές κουβέντες μπορεί να λέει, αλλά τίποτε άλλο δεν είναι σκληρό επάνω του. Ταυτόχρονα είναι και πατέρας μικρών παιδιών. Παιδιών, τα οποία φυσιολογικά θα έπρεπε να παίζουν με τον πατέρα τους. Τι παιχνίδια μπορεί να παίξει ο Πάγκαλος με τα παιδιά του; ...Μόνον το ..."πέρδομαι, ανοιγοκλείνοντας τα μάτια" μπορεί να παίξει ...κι αυτό χωρίς υπερβολές, για να μην τρέχει κατόπιν —τρόπος του λέγειν "τρέχει"— ...γι' αλλαγμα.

Ο Πάγκαλος όλα αυτά τα γνωρίζει από πρώτο χέρι και ταυτόχρονα είναι ένας έξυπνος άνθρωπος. Όμως, αυτός ο συνδυασμός δεν είναι και τόσο καλός στην περίπτωση αυτήν. Σε τέτοιες περιπτώσεις καλύτερα είναι να είσαι βλάκας και να μην καταλαβαίνεις τι συμβαίνει. Γιατί; Γιατί σε μια τέτοια περίπτωση ζεις μέσα στον τρόμο. Μέσα στον τρόμο ζει ο Πάγκαλος. Τον τρόμο μήπως χάσει τα αξιώματά του ή μήπως ξαφνικά εγκαταλείψει τον "μάταιο" αυτό κόσμο, χωρίς να έχει προλάβει να "τακτοποιήσει" επιμελώς την τελευταία εικόνα που θ' αφήσει σ' αυτόν. Γιατί; Γιατί και στις δύο περιπτώσεις θ' αποκαλυφθούν πράγματα, τα οποία σήμερα εύκολα ή δύσκολα καταφέρνει και τα κρύβει επιτυχώς.

Σ' ό,τι αφορά το πρώτο, τα πράγματα είναι απλά. Σήμερα, η κυβερνητική του θέση και τα καθήκοντα που αυτή συνεπάγεται, του επιτρέπουν να "κρύβεται" από την οικογένειά του. Του επιτρέπουν να παριστάνει τον οικογενειάρχη χωρίς πολλές απαιτήσεις. Του δίνει στην πραγματικότητα "άλλοθι". Γιατί το θέλει το "άλλοθι"; Γιατί "άλλοθι" θέλει ένας άνθρωπος, ο οποίος είχε την αφέλεια να θέλει να "ξεγελάσει" τη ζωή. Ο Πάγκαλος δεν θέλησε απλά να ζήσει το υπόλοιπο της ζωής του με μια νεώτερη γυναίκα ...Θέλησε να κάνει οικογένεια μ' αυτήν. Το αποτέλεσμα είναι τραγικό. Ένας γέροντας και μάλιστα σε κακή φυσική κατάσταση, πρέπει να παίξει τον ρόλο ενός σαραντάχρονου πατέρα με ανάλογη σύζυγο και με ανήλικα παιδιά.

Όμως, αυτός ο ρόλος δεν μπορεί να παιχθεί εύκολα. Γι' αυτόν τον λόγο μιλάμε για "άλλοθι". Για όσο διάστημα μπορεί να "κρύβεται" πίσω από ανώτερα κυβερνητικά "καθήκοντα", η απουσία του θα προσμετράται για παρουσία. Για όσο διάστημα η οικογένειά του τον βλέπει από την τηλεόραση και επικοινωνεί μαζί του από το τηλέφωνο, πρόβλημα δεν υπάρχει. Για όσο διάστημα τα καθήκοντα της ομιλούσας "κεφαλής" καλύπτονται μόνον από τη μακρόθεν επικοινωνία, πρόβλημα δεν υπάρχει. Και σαράντα χρονών να ήταν, πάλι τα ίδια θα έκανε, αν είχε την ίδια θέση. Ούτε τη σύζυγο ούτε τα παιδιά του θα έβλεπε εκ του σύνεγγυς. Τι γίνεται όμως, όταν θα χάσει την εξουσία και άρα το "άλλοθι" του. Τι γίνεται, όταν η απόσταση μεταξύ του ιδίου και της οικογένειάς του μηδενιστεί και η "κεφαλή" θα πηγαίνει πακέτο με το υπόλοιπο σώμα;

Κάπου εκεί αρχίζουν τα δύσκολα για τον τρομοκρατημένο Πάγκαλο. Σε περίπτωση απώλειας της θέσεως εξουσίας, θα απειληθεί το σύνολο του σχεδιασμού της ζωής του. Γιατί; Γιατί θα αποκαλυφθούν οι ολέθριες ατέλειες ενός ηλίθιου σχεδιασμού. Γιατί αυτός θ' αναζητά μια "γωνιά" για να πεθάνει "ήσυχα" και θα πρέπει να ζει μέσα σε μια νεανική οικογένεια, η οποία "φλέγεται" από ζωή. Δεν μπορεί να την παρακολουθήσει ακόμα και στα πιο ασήμαντα που την αφορούν. Ούτε καν μπορεί να τρώει τα ίδια πράγματα μ' αυτήν ...Πόσο μάλλον ν' ακολουθεί τα ίδια προγράμματα.

Σε μια τέτοια περίπτωση θ' αποκαλυφθούν πλήρως όλες οι καταχρηστικές και άρα λανθασμένες επιλογές του. Θα φαίνονται περιέργες, όπως φαίνονται περιέργες οι πάνες γεροντικής ακράτειας ανάμεσα στα προκλητικά εσώρουχα μιας νέας γυναίκας. Θα φαίνονται περιέργες, όπως φαίνονται περιέργες οι κούτες με τα χάπια κατά του Αλτσχάιμερ ανάμεσα στις σχολικές τσάντες μικρών παιδιών. Τι θα κάνει; Η ίδια η ζωή θα τον αποβάλει από την κατ' όνομα μόνον οικογένειά του. Αλίμονό του αν χάσει την εξουσία. Θα απογυμνωθεί από κάθε είδους προστατευτική "πανοπλία". Θα αναγκαστεί να επιστρέψει πίσω στο υποτιθέμενο σπίτι του ως "ανάπηρος". Δεν θα είναι όμως ο πατέρας, ο οποίος επιτέλους "γύρισε" στο σπίτι. Θα είναι ο άρρωστος παππούλης, ο οποίος δυστυχώς "γύρισε" στο σπίτι.

Απλά πράγματα. Επειδή ο παππούλης είναι σχεδόν ανάπηρος, δεν θα μπορεί να γυρίσει σπίτι χωρίς τεράστιο κόστος ...Τόσο τεράστιο και τόσο αφύσικο, που είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα οδηγήσει στον χωρισμό του ζεύγους. Γιατί; Γιατί, αν χαθεί η δημοσία δαπάνη "λάμψη" του, θα μείνει απροστάτευτο ένα ανθρώπινο κουφάρι. Γιατί, αν φύγουν από τη μέση οι σοφέρ και οι κρατικές λιμουζίνες, θ' αποκαλυφθούν οι αλήθειες που σήμερα κρύβονται. Γιατί, αν φύγουν από τη μέση οι στρατιές των σωματοφυλάκων, οι οποίες "αποδεικνύουν" την ποιότητα του σπανίου άνδρος, θ' αποδειχθεί η αδυναμία ενός κοινού γέροντα. Αυτό θα είναι το τέλος του Πάγκαλου. Είναι άλλο πράγμα μια νεαρή γυναίκα να βλέπει τον γηραιό άνδρα της να "καλπάζει" στην τηλεόραση και άλλο να τον έχει με τα οξυγόνα και τις "πάπιες" στο διπλανό δωμάτιο.

Δυστυχώς η φύση είναι σκληρή και τιμωρεί αυτούς που δεν τη σέβονται. Δεν είναι σαν το πολιτικό μας σύστημα, το οποίο δεν τιμωρεί τους κλέφτες. Η φύση τους τιμωρεί. Όποιος προσπαθεί να την "κλέψει", τιμωρείται. Στη φύση δεν υπάρχει η συλλογική ευθύνη του ..."μαζί τα φάγαμε". Στη φύση δεν υπάρχουν οι "κολλητοί" του Πάγκαλου Έλληνες δικαστές, οι οποίοι "αλληθωρίζουν" μπροστά στα προβλήματα. Στη φύση όποιος έφαγε παραπάνω, τα πληρώνει

μόνος του. Σ' αυτήν την περίπτωση ο Πάγκαλος έφαγε μόνος του και πήγε από την αρχή να ξαναφάει ...και άρα να την "κλέψει".

Ως άνθρωπος έκανε οικογένεια όταν έπρεπε να κάνει οικογένεια και πήγε να το επαναλάβει όταν δεν έπρεπε. Στην πραγματικότητα πήγε να ξαναζήσει μια ανθρώπινη ζωή από την αρχή. Ζει στην ουσία τη ζωή κάποιου άλλου, ο οποίος θα μπορούσε ηλικιακά να είναι γιος του. Ζει τη ζωή αυτού, ο οποίος θα έπρεπε να είναι με τη γυναίκα του και να έχει παιδιά μαζί της. Αυτό θα πληρώσει, όταν εγκαταλείψει τον δημόσιο βίο και τα κυβερνητικά αξιώματα. Θα επιστρέψει στην "οικογένειά" του ως "πρόβλημα", το οποίο απλά η οικογένεια θα περιμένει να το λύσει η ίδια η φύση. Θα επιστρέψει σαν τον "Χόκινγκ", ο οποίος με το "καροτσάκι" του θα πρέπει να λειτουργήσει ως αρχηγός μέσα σε μια οικογένεια νεαρών "αθλητών".

Αυτό ακριβώς είναι, που "γεννά" τον δεύτερο εφιάλη του. Γνωρίζει ο Πάγκαλος ότι αργά ή γρήγορα στο τέλος θα μείνει μόνος του. Ο προκλητικός και κακομαθημένος Πάγκαλος ...Μόνος του και με τις ελάχιστες δυνατότητες αυτοεξυπηρέτησης, που πλέον έχει. Γνωρίζει επίσης ότι έχει προκαλέσει την κοινωνία τόσο με τα λόγια του όσο και με τις επιλογές του. Γι' αυτόν τον λόγο τον έχει καταλάβει ο φόβος της κατάστασης, όταν δεν θα μπορεί να την ελέγχει. Γιατί; Γιατί ο Πάγκαλος γνωρίζει πως ο ίδιος είναι ένα άριστο υλικό για εξευτελισμό και διακωμώδηση. Γνωρίζει πως πλήγωσε πολλούς Έλληνες και ότι θα τον πληγώσουν κι αυτοί όταν θα έρθει η σειρά τους. Γνωρίζει από τώρα πως θα "διασκεδάσει" πολλούς Έλληνες την επόμενη στιγμή του θανάτου του ...Τη στιγμή που δεν θα ελέγχει τίποτε ...Τη στιγμή που κάποια "ζώα" —όπως τους χαρακτήρισε— θα μπαίνουν αναγκαστικά στην απροστάτευτη προσωπική του ζωή και θα γελάνε με πράγματα που τον αφορούν. Πράγματα αυστηρώς προσωπικά και παντελώς απαγορευμένα στην κοινή θέα για όσο διάστημα αυτός ζει.

Τρέμει στη κυριολεξία ο Πάγκαλος τη στιγμή που κάποιοι "ασήμαντοι και ποταποί" Έλληνες θα μπουκν αναγκαστικά στην ανοχύρωτη προσωπική του ζωή. Τρέμει, τις καθαρίστριες, τους νοσοκόμους ή τους νεκροθάφτες. Τρέμει, γιατί γνωρίζει πως, όταν θα πέσει στα χέρια τους, δεν θ' απολαύσει κανένα έλεος. Κανένα έλεος δεν θα υπάρξει για τον Πάγκαλο και γι' αυτόν τον λόγο ο ίδιος προσπαθεί σήμερα να "προεισπράξει" την εκδίκησή του. Την εκδίκηση απέναντι σε μια κοινωνία, η οποία, όπως και η φύση, είναι σκληρή. Η κοινωνία μάλιστα είναι χειρότερη, γιατί εκτός από σκληρή είναι και προσβλητική. Δεν τιμωρεί μόνον, αλλά και εξευτελίζει. Πάντα το έκανε και πάντα θα το κάνει εναντίον όποιων απειλούν την "τάξη" της. Εναντίον όποιων με τις επιλογές τους "νοθεύουν" τη λειτουργία της. Ο Πάγκαλος απείλησε την "τάξη" της και "νόθευσε" τη λειτουργία της. Κάνοντας χρήση της εξουσίας και του πλούτου του, ξεπέρασε τις "κόκκινες" γραμμές της. Τώρα τον περιμένει η κοινωνία στη γωνία, όχι απλά να τον τιμωρήσει, αλλά και να τον εξευτελίσει.

Αυτό τρομοκρατεί τον Πάγκαλο. Η κοινωνία των "ζώων" θα γελάσει μαζί του, όταν αυτός δεν θα μπορεί να την πληγώσει. Η κοινωνία τον "ζώων" θα δράσει, όταν αυτός θα είναι αδύνατον ν' αντιδράσει. Η κοινωνία των "ζώων" θα τον σκυλεύσει, όταν αυτός θα είναι αδύνατον να αυτοπροστατευτεί. Μέχρι σήμερα εύκολα ή δύσκολα ο Πάγκαλος ελέγχει τις αντιδράσεις της. Τώρα, είτε με την εξουσία του είτε με το θράσος του, μπορεί και εισπράττει ακόμα τον "σεβασμό"

της. Τι θα γίνει όμως, όταν θα πάψει να έχει αυτήν τη δυνατότητα; Όταν θα πάψει να ζει και θα μοιάζει περισσότερο με έναν τεράστιο όγκο ξεσκέπαστης κοπριάς; Όταν κάποιος θα τον βλέπουν και θα κρυφογελούν και θα κρυφοτσιμπιούνται;

Γιατί θα κρυφογελούν; Γιατί θα βλέπουν σ' αυτήν την κατάσταση απόλυτης αδυναμίας τον χυδαίο και μισητό Πάγκαλο. Τότε θα θυμηθούν τον σημερινό προσβλητικό και εριστικό Πάγκαλο. Τότε θα έχουν λόγο να βλέπουν, για παράδειγμα, το σώβρακο του "τρομερού" Πάγκαλου και να το συγκρίνουν με ένα αντίσκηνο ...Τη στιγμή που κάποιος άλλος θα κρυφογελάνε, όταν θα προτείνουν να φέρουν γερανό για να τον σηκώσουν ...Τη στιγμή που κάποιος άλλος στην ίδια παρέα θα λένε ψιθυριστά ότι ...μάλλον container χρειάζεται, για να μεταφερθεί και όχι φέρετρο ...Όταν κάποιος άλλος θα κοιτάζουν περιέργα την "ορφανή" νέα και βέβαια πάμπλουτη γυναίκα του. Ειδικά για τον προκλητικό και υβριστικό Πάγκαλο αυτά όλα δεν είναι καν μια μελλοντική πρόβλεψη. Μια "βόλτα" στο ίντερνετ φτάνει, για να καταλάβει κάποιος ότι έχουν αρχίσει οι Έλληνες να σκυλεύουν την ομιλούσα "κεφαλή" με την υποτετράγωνη "βάση". Στο Ράδιο Αρβύλα γελούσαν οι νεαροί παρουσιαστές με ένα σώβρακο-αντίσκηνο, που έλεγαν ότι είναι του γεροΠάγκαλου.

Για εμάς είναι βέβαιο πως όλα αυτά τα σκέφτεται. Είναι βέβαιο, γιατί, δυστυχώς γι' αυτόν, σ' αυτήν την περίπτωση είναι έξυπνος. Όλοι οι έξυπνοι άνθρωποι, οι οποίοι ζουν με αναπηρίες, αυτά τα σκέφτονται. Σκέφτονται την υστεροφημία τους, όταν θα επέλθει το μοιραίο. Σκέφτονται αυτά, τα οποία σήμερα είναι καλά κρυμμένα και ένας θάνατος θα τα αποκαλύψει. Σκέφτονται την τελευταία εικόνα, που θ' αφήσουν πίσω τους. Μέχρι και το σώβρακό τους σκέφτονται να είναι καθαρό, όταν δεν θα μπορούν να το αλλάξουν μόνοι τους. Το ίδιο συμβαίνει και μ' αυτόν. Ζει με την αγωνία αυτού, ο οποίος είναι μισητός και θα βρεθεί μόνος κι ανυπεράσπιστος την ύστατη ώρα. Με την αγωνία αυτού, ο οποίος είναι αντιπαθής και θα σχολιαστεί αρνητικά, γιατί ακριβώς έκανε παραφύσην επιλογές.

Δεν θα αντιμετωπιστεί με σεβασμό, όπως ένας φυσιολογικός άνθρωπος που τον βρήκε ο θάνατος. Θα σχολιαστεί ως Πάγκαλος. Θα σχολιαστεί ως πορνόγερος, ο οποίος "αγόρασε" μια νέα γυναίκα. Θα σχολιαστεί ως βλακόγερος, ο οποίος μάζευε χρήματα και περιουσία, για μια ζωή που δεν υπήρχε. Θα σχολιαστεί ως αυτοκτονικά βουλιμικός σε έναν κόσμο συνετό, που φροντίζει επιμελώς την υγεία του. Γιατί; Γιατί του τα έχουν "μαζεμένα". Γιατί είναι ο πλέον μισητός πολιτικός στους Έλληνες. Γιατί ήδη σχολιάζεται ως δωσίλογος, ο οποίος πρόδωσε μια χώρα. Ήδη σχολιάζεται ως ανθέλληνας, ο οποίος έβριζε τους προγόνους των Ελλήνων. Όταν θα "φύγει", όλοι ανεξαιρέτως θα έχουν κάτι κακό να πουν ...Όλοι θα έχουν κάτι κακό να του προσθέσουν ως "εφόδιο" στο "ταξίδι" του ...Όλοι θα έχουν ένα "πετραδάκι" να του χαρίσουν, όταν θ' αρχίσει να "κολυμπάει" προς το υπερπέραν.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Ο Πάγκαλος χάνει την υπαρξιακή του "πάλη" και μπροστά στην αναπόφευκτη και σίγουρα τραγική γι' αυτόν έκβαση αυτής της μάχης, έχει μπει σε παραλήρημα. Έχει περάσει πλέον στην "απέναντι" πλευρά. Μισεί πλέον τους ανθρώπους ...Όλους τους ανθρώπους ...Μισεί τα "ζώα". Γιατί; Γιατί τα ζηλεύει θανάσιμα. Αν μπορούσε να τα "κολλήσει" την αναπηρία του, θα το έκανε την ίδια στιγμή ...Γιατί "ζώα" θα φάνε την περιουσία,

που κληρονόμησε από τη θεία "Αγλαΐα" ...Γιατί "ζώα" θα φάνε τα χρήματα, τα οποία μάζεψε τα χρόνια που ...τα τρώγαμε "μαζί" ...Γιατί "ζώα" θα χαϊδολογάνε τη χήρα του ... "Ζώα" θα χαίρονται τη ζωή την οποία αυτός έχει προπληρώσει, αλλά δεν θα προλάβει ν' απολαύσει.

Έτσι θα γίνει, γιατί έτσι είναι η ζωή. Όποιος την προσβάλλει, ταπεινώνεται από αυτήν. Ευτυχώς ή δυστυχώς έτσι είναι. Τώρα ο Πάγκαλος μισεί τους πάντες. Τους κατηγορεί, αλλά θα έδινε και την ψυχή του για να ξαναγίνει ένα νεαρό και υγιές "ζώο".

Υπό αυτό το πρίσμα βλέπουμε πως υπάρχει εξήγηση για τις απόψεις του. Εξηγείται πλέον ο λόγος που μισεί τον κόσμο. Ο λόγος που τον βρίζει και προσπαθεί να τον μειώσει. Όμως, ό,τι και να κάνει, τα "ψωμιά" του τελειώνουν ...αν δεν έχουν κιάλας τελειώσει. Τώρα και οι άνθρωποι μπορούν να τον "χτυπήσουν" αλύπητα. Αν ήμασταν κακοί μ' αυτόν, θα συμφωνούσαμε μ' αυτά που έχει πει ...και θα προσθέταμε ... "Μαζί" τα έφαγαν οι Έλληνες με τον Πάγκαλο όσο "Μαζί" αντιστάθηκαν οι Έλληνες με τον δωσίλογο παππού του στους Ναζί. Εμείς όμως δεν είμαστε κακοί ...Εμείς είμαστε πολύ κακοί. "Μαζί" τα φάγανε οι Έλληνες με τον Πάγκαλο και "μαζί" θα ζήσουν και το υπόλοιπο των ζώων τους ...Δυστυχώς για τον Πάγκαλο.

Το ίδιο ακριβώς "Μαζί", αλλά με τις ανάλογες προσαρμογές. Απλά, στην πρώτη περίπτωση ο Πάγκαλος πήρε τα φιλέτα και οι υπόλοιποι τα ψίχουλα, ενώ στη δεύτερη περίπτωση θ' αντιστραφούν οι όροι. "Μαζί" θα ζήσουμε. Απλά ο κόσμος, τον οποίο μισεί ο Πάγκαλος, θα ζήσει με χαρές, έρωτες και τραγούδια —όπως αρμόζει στους ανθρώπους— και ο Πάγκαλος με ό,τι "περισσεύει" από την ανθρώπινη ζωή. Θα σηκώνεται και θα φοβάται το πέσιμο, θα κάθεται και θα φοβάται το χέσιμο. Έτσι κι αλλιώς μόνον αυτά μπορεί να κάνει πλέον ...και ένα από τα δύο σε κάποια στιγμή θα τον σκοτώσει. Ό,τι και να κάνει, δεν μπορεί να το αποφύγει. Είτε όρθιος είτε καθιστός, δεν έχει πολλά περιθώρια. Έχει πλησιάσει άλλωστε και στην ηλικία που πέθανε ο συνονόματος και ομοϊδεάτης δωσίλογος παππούς του.

Μέχρι τότε θα συνεχίσει να ζει σαν ένας καταραμένος Σίσυφος. Όλη του τη ζωή "σέρνει" τις τεράστιες φιλοδοξίες ενός επίσης τεραστίου "Εγώ", το οποίο δεν ήξερε πού να σταματήσει ...Ενός τεραστίου "Εγώ", το οποίο ξεκίνησε με τεράστιες φιλοδοξίες και πλησιάζοντας πλέον στην τελική καταμέτρηση, θα βρεθεί με μηδενικό έργο ...Ενός τεραστίου "Εγώ", το οποίο με τις συνεχείς "ρευστοποιήσεις" και "εκπτώσεις" του κατέληξε να μην είναι τίποτε παραπάνω από ένα υπέρβαρο και άρρωστο κορμί. Μιλάμε για το απόλυτο μηδέν. Τίποτε απολύτως δεν έχει να αφήσει πίσω του ο Πάγκαλος ...Εξακόσια κιλά άχρηστου ανθρώπινου κρέατος και τίποτε άλλο.

Υπάρχουν μαραγκοί, οι οποίοι έχουν αφήσει μεγαλύτερο έργο για την υστεροφημία τους. Η Καλομοίρα έχει ήδη αφήσει πίσω της πιο μεγάλη "κληρονομιά" από τον Πάγκαλο. Ο "πολύς" Πάγκαλος δεν έχει ν' αφήσει πίσω του τίποτε άξιο λόγου να τον θυμάται κανείς ...ΤΙΠΟΤΕ ΑΠΟΛΥΤΩΣ. Αν τον αποσύρουν από τα κανάλια, θα ξεχαστεί πριν κρυώσουν οι τηλεοπτικές συσκευές. Αν χάσει τη δημοσιότητα, θα "πεθάνει" ζωντανός ο Πάγκαλος. Στο τέλος αυτής της άεργης και στείρας ζωής θα σπρώχνει απλά τον μισό τόνο κοπράνων τής εναπομείνουσας ύπαρξής του και όταν θα σταματήσει να την σπρώχνει, απλά θα έχει πεθάνει.

Γιατί; Γιατί είναι καταραμένος. Γιατί είναι παγιδευμένος. Είναι παγιδευμένος από τις επιλογές του και τις φιλοδοξίες του. Είναι παγιδευμένος από τις "σιγουριές" του. Τόσο παγιδευμένος, που

αναγκάζεται να υπηρετεί αυτόν που τον βασανίζει. Ένας καταραμένος Σίσυφος, ο οποίος καθημερινά θα τιμωρείται από την προσωπική του Νέμεση. Ποια είναι αυτή; Ο Γιωργάκης ...Ο βλακογιώργος της Μαργαρίτας ...Ο Σουηδός κοινωνιολόγος. Η μεγαλύτερη τιμωρία του Πάγκαλου βρίσκεται εκεί όπου θεωρητικά βρίσκεται σήμερα η ανταμοιβή του. Η μεγαλύτερη τιμωρία του είναι ο Γιωργάκης. Ο Γιωργάκης —εμμέσως— ευθύνεται για τα σφάλματα του Πάγκαλου. Για τα σφάλματα που ο Πάγκαλος "φορτώνει" στον κόσμο, γιατί "φοβάται" να τα αποδώσει εκεί όπου πρέπει.

Στην πραγματικότητα ο Γιώργος ήταν η θανάσιμη "παγίδα", που απειλεί με θάνατο τον Πάγκαλο. Την πάτησε ο Πάγκαλος με τον "εγκλωβισμό" του στον μονόδρομο του Giorgo. Γιατί; Γιατί ο Πάγκαλος παρασύρθηκε από τον Γιωργάκη. Γιατί παρασύρθηκε από τη "βεβαιότητά" του ότι ο ίδιος θα ήταν ο διάδοχος του Ανδρέα και κληρονόμος του ΠΑΣΟΚ, επειδή θα μπορούσε να νικήσει ανά πάσα στιγμή τον φυσικό του κληρονόμο. Έπαθε ό,τι ο λαγός, που έχασε την "κούρσα" της ζωής του από τη χελώνα.

Παρασύρθηκε ο Πάγκαλος από τις ανύπαρκτες δυνατότητες του Γιωργάκη και στο τέλος δεν έκανε και ο ίδιος τίποτε απολύτως. Αντί με την εξυπνάδα του να τον παρασύρει στον δικό του ρυθμό, παρασύρθηκε ο ίδιος από τον ρυθμό του "αργού" Γιώργου. Ενώ την είχε "πατήσει" ήδη μία φορά από τη χελώνα-Γιώργο, που τον "προσπέρασε" τότε που ο ίδιος ήταν "τραγουδιστής λαγός", δεν διδάχθηκε από το λάθος του. Συνέχισε να τον υποτιμά, γιατί αυτό τον βόλευε και βέβαια ήταν ...πολύ ξεκούραστο. Συνέχισε να κάνει αυτό, το οποίο έκανε πάντα και ήταν να συνδυάζει τις φιλοδοξίες του μ' αυτόν. Γνώριζε την έκβαση ενός "έργου", που είχε "πρωταγωνιστή-κληρονόμο" και ακριβώς, επειδή τη γνώριζε, νόμιζε ότι θα την εκμεταλλευόταν. Γνώριζε, για παράδειγμα, ότι αργά ή γρήγορα ο Γιώργος θα προοριζόταν για αρχηγός του ΠΑΣΟΚ και "εξ οφίσιου", λόγω δικομματισμού, για Πρωθυπουργός, και νόμιζε ότι θα τον παρακάμψει, επειδή είναι ικανότερος.

Εκεί την πάτησε. Νόμιζε ότι θα ζήσει τη "ζωή" του Γιώργου, επειδή ήταν ικανότερος απ' αυτόν. Ο ικανός τεμπέλιαζε και δεν έκανε τίποτε, γιατί νόμιζε ότι δεν χρειαζόταν να κάνει τίποτε, βλέποντας ότι ο εχθρός του είναι απλά ανίκανος. Νόμιζε ότι τον "έχει". Αυτή η σιγουριά τον "έφαγε". Τον υποτιμούσε ως πολιτικό μια ζωή και στο τέλος έφτασε στην ανάγκη να τον παρακαλάει για μια θέση στην κυβέρνησή του. Τον υποτιμούσε ως άνθρωπο και στο τέλος έφτασε να τον ζηλεύει για τη σωματική του κατάσταση. Κανένας δεν ζηλεύει τη σωματική υγεία του Γιώργου παραπάνω από τον Πάγκαλο ...Ο Γιώργος έκανε διατάσεις στο Στάδιο και ο Πάγκαλος πονούσε. Είμαστε σίγουροι πως, αν υπάρχει ένας άνθρωπος, ο οποίος θα μπορούσε να εκτελέσει εν ψυχρώ τον Γιώργο, αυτός θα ήταν ο Πάγκαλος.

Τον μισεί θανάσιμα. Γιατί; Γιατί κατάφερε να έχει ό,τι δεν έχει ο Πάγκαλος. Όχι μόνον κατάφερε και έζησε τη ζωή που προοριζόταν γι' αυτόν, αλλά έφτασε μέχρι εδώ και μ' αυτό που στερείται πλέον ο Πάγκαλος και είναι η καλή υγεία. Όχι μόνον έγινε άκοπα Πρωθυπουργός, αλλά το κατάφερε υγιής ...Εύκολη υπόθεση για τον Γιώργο αυτή η υγεία. Το ανύπαρκτο μυαλό του, έχοντας εξίσου ανύπαρκτες ανάγκες "συντήρησης", ήταν εύκολο να καταλήξει στο ποδήλατο. Το μυαλό του Γιώργου δεν έχει πολλές απαιτήσεις ...Κάτι σαν αναπηράς είναι. Γεμίζει εύκολα και

για πολύ καιρό με λίγο καύσιμο. Του αρκεί να διαβάσει μερικές ετικέτες από κουτιά δημητριακών, για να "καλλιεργηθεί". Όταν συμβαίνει αυτό, περισσεύει χρόνος. Χρόνος, τον οποίο ο Σουηδός κοινωνιολόγος αφιερώνει στην άθληση. Για έναν βλάκα, δηλαδή, δεν είναι δύσκολο να καταλήξει να γυμνάζεται ...και ο Γιώργος γυμνάζεται πολύ. Στην πραγματικότητα δεν έχει κάτι άλλο να κάνει. Κινδυνεύει λίγο αν πέσει από το ποδήλατο ή αν χαθεί με το κανό, αλλά, για όσο διάστημα αυτά τα λάθη δεν είναι μοιραία, διατηρεί την καλή φυσική του κατάσταση.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Δυστυχώς για τον Πάγκαλο έγιναν όλα ακριβώς όπως δεν τον βόλευαν. Ο Γιωργάκης δεν πλήρωσε τα μειονεκτήματά του και ο Πάγκαλος δεν διαχειρίστηκε καλά τα πλεονεκτήματά του. Ο Γιωργάκης δεν πλήρωσε τη βλακεία του, ενώ ο Πάγκαλος δεν διαχειρίστηκε καλά την εξυπνάδα του. Ο Γιωργάκης πάνω σε "καρότσι" τον προσπέρασε, νικώντας τον "πνευματικά" και ταυτόχρονα είναι υγιής. Τώρα ο έξυπνος Πάγκαλος χρειάζεται πραγματικό καρότσι για να τον φτάσει. Ο Πάγκαλος, ο οποίος "ξεχάστηκε" στις ταβέρνες και στο τέλος της ζωής του χρειάζεται καρότσι για να περπατήσει. Το αποτέλεσμα είναι αυτό το οποίο βλέπουμε. Ο Πάγκαλος, που μέρα-νύκτα έβριζε και γελοιοποιούσε τον Γιωργάκη, σήμερα τον "γλείφει". Τον "γλείφει", γιατί είναι απόλυτα εξαρτώμενος από αυτόν. Εξαρτώμενος στα πάντα και όχι μόνον στο θέμα της πολιτικής του επιβίωσης.

Ο Πάγκαλος υπάρχει ως άνθρωπος —στην κυριολεξία— εξαιτίας του ελέους του Γιωργάκη. Υπάρχει ως πολιτικός, αλλά και ως σύζυγος και ως πατέρας. Αν ο Γιωργάκης τον διώξει από την κυβέρνηση του, δεν θα έχει τίποτε απ' ό' αυτά για τους λόγους που περιγράψαμε. Αυτό το γνωρίζει ο κουτός Γιώργος -και όλοι οι έξυπνοι, οι οποίοι βρίσκονται πίσω από αυτόν- και το εκμεταλλεύονται. Δεν τον διώχνει τον Πάγκαλο, αλλά τον εκβιάζει, για να παίζει έναν προβοκατόρικο ρόλο. Τον εκβιάζει, προκειμένου να συνεχίζει να βρίζει τον κόσμο, για να μην προσέχει ο κόσμος τον προδότη. Τον εκβιάζει, για ν' αποπροσανατολίζει τον κόσμο και να μην βλέπει τον Γιόργο, ο οποίος λειτουργεί ως μισθωμένος εισπράκτορας της Goldman Sachs. Τον αναγκάζει να εμφανίζεται ως κτήνος, για ν' αποπροσανατολίζει τον κόσμο. Ο αρχιδωσίλογος κonomάει από τους τοκογλύφους του ΔΝΤ και τα πάντα τα χρεώνεται ο αρχιχοντρός.

Με αυτόν τον τρόπο εξηγείται απόλυτα η έννοια της κατάρας. Ο Πάγκαλος υπηρετεί αυτόν που μισεί. Υπηρετεί αυτόν, ο οποίος τον κατέστρεψε και κατηγορεί αυτόν, ο οποίος δεν συμμετείχε σ' αυτήν την καταστροφή. Ο καταραμένος "λαγός", ο οποίος, όχι απλά νικήθηκε από τη "χελώνα", αλλά στο τέλος τη "φορτώθηκε" και στις πλάτες του και της "δανείζει" τη γρηγοράδα του. Αν σταματήσει να την "κουβαλάει", θα πεθάνει ο ίδιος πρώτος. Αν σταματήσει ο Πάγκαλος να υπηρετεί την κυβέρνηση του Γιώργου, αυτή πιθανότατα θα πέσει και ο πρώτος που θα καταστραφεί από αυτήν την πώση θα είναι ο Πάγκαλος και μετά όλοι οι άλλοι. Τώρα "τρέχει" με τον Γιώργο πάνω στους ώμους του, γιατί, αν σταματήσει να "τρέχει", θα χάσει τα πάντα. Θα χάσει τους σωματοφύλακες, τις κρατικές λιμουζίνες, τα δωρεάν πρωτοχρονιάτικα ξενοδοχεία και όλα τα "καθρεπτάκια" που χρειάζεται, για να κρατά ευχαριστημένη και άρα ενωμένη την οικογένειά του ...Θα χάσει την κλεμμένη του ζωή.

Για όλους αυτούς τους λόγους φέρεται όπως βλέπουμε να φέρεται. Χρεώνει τα σφάλματά του στον κόσμο, επειδή φοβάται τον Γιώργο, αλλά και επειδή αυτό βολεύει τον Γιώργο. Θα

συνεχίσει να σπρώχνει την "κοτρόνα" της ύπαρξής του μέχρι να πεθάνει, χωρίς να έχει κάνει ούτε ένα βήμα "μπροστά". Μόνον με τη γνώση όλων αυτών μπορεί κάποιος να καταλάβει τον "κύκλο" που κάναμε, όταν ξεκινήσαμε το κείμενο. Μπορεί να καταλάβει τον λόγο για τον οποίο ο Πάγκαλος καί "πρέπει" αλλά καί "ευχαριστιέται" που βρίζει τον κόσμο. Να καταλάβει τον λόγο που με αυτόν τον τρόπο καλύπτει ταυτόχρονα καί την πολιτική του υποχρέωση καί την υπαρξιακή του ανάγκη.

Ο αναγνώστης πλέον μπορεί να έχει τη γνώση της διαφοράς μεταξύ δικαιολογίας και εξήγησης της φαινομενικά παρανοϊκής συμπεριφοράς του Πάγκαλου.

Καληνύχτα Πάγκαλε.

"Μαζί" τα κάνουμε όλα ...αλλά όχι για πολύ ακόμα.

Τραϊανού Παναγιώτης
Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο Β'